

२०७२ आषाढ १० बिहीबार २५-०६-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

“मीठे बच्चे— सदा खुशीमा रहने गर, हामीलाई कुनै देहधारीले पढाउँदैन, अशरीरी बाबाले शरीरमा प्रवेश गरेर खास हामीलाई पढाउन आउनुभएको छ ।”

प्रश्न:— तिमी बच्चाहरूलाई ज्ञानको तेस्रो नेत्र किन मिलेको छ ?

उत्तर:— हामीलाई ज्ञानको तेस्रो नेत्र मिलेको छ आफ्नो शान्तिधाम र सुखधामलाई देख्नको लागि । यी आँखाद्वारा जुन पुरानो दुनियाँ, मित्र-सम्बन्धी आदि देखिन्छन्, तिनीहरूबाट बुद्धि निकालिदिनु छ । बाबा आउनुभएको छ— फोहरबाट निकालेर फूल (देवता) बनाउन । त्यसैले यस्ता बाबाको फेरि आदर पनि गर्नुपर्छ ।

ओम् शान्ति । शिव भगवानुवाच, बच्चाहरूप्रति । शिव भगवान्लाई सच्चा बाबा त अवश्य भन्छन् किनकि रचयिता हुनुहुन्छ नि । अहिले तिमी बच्चाहरू नै हो जसलाई भगवान्ले पढाउनुहुन्छ— भगवान्-भगवती बनाउनको लागि । यो त हरेकले राम्रोसँग जान्दछन्, यस्तो कुनै विद्यार्थी हुँदैन जो आफ्नो टिचरलाई, पढाइलाई र उसको रिजल्टलाई नजानेको होस् । जसलाई भगवान्ले पढाउनुहुन्छ, उनलाई कति खुशी हुनुपर्छ । यो खुशी स्थायी किन रहँदैन ? तिमीले जान्दछौ— हामीलाई कुनै देहधारी मनुष्यले पढाउँदैन । अशरीरी बाबा शरीरमा प्रवेश गरेर खास गरी तिमी बच्चाहरूलाई पढाउन आउनुभएको छ, यो कसैलाई पनि थाहा छैन— भगवान् आएर पढाउनुहुन्छ । तिमीले जान्दछौ— हामी भगवान्का सन्तान हौं, उहाँले हामीलाई पढाउनुहुन्छ, उहाँ नै ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ । शिवबाबाको सम्मुख तिमी बसेका छौ । आत्मा र परमात्माको अहिले नै मिलन हुन्छ, यो नबिर्स । तर माया यस्तो छ जसले भुलाइदिन्छ । नत्र त्यो नशा रहनुपर्छ नि— भगवान्ले हामीलाई पढाउनुहुन्छ ! उहाँलाई याद गरिरहनुपर्छ । तर यहाँ त यस्ता-यस्ता पनि छन् जसले बिल्कुलै भुल्छन् । केही पनि जान्दैनन् । भगवान् स्वयं भन्नुहुन्छ— धेरै बच्चाहरूले यो भुल्छन्, नत्र त्यो खुशी रहनुपर्छ नि । हामी भगवान्का सन्तान हौं, उहाँले हामीलाई पढाइरहनुभएको छ । माया यस्तो प्रबल छ जसले बिल्कुलै भुलाइदिन्छ । यी आँखाले यो जुन पुरानो दुनियाँ, मित्र-सम्बन्धी आदि देख्छौ उनमा बुद्धि गइहाल्छ । अहिले तिमी बच्चाहरूलाई बाबाले तेस्रो नेत्र दिनुहुन्छ । तिमीले शान्तिधाम-सुखधामलाई याद गर । यो हो दुःखधाम, छी-छी दुनियाँ । तिमीले जान्दछौ— विश्व स्वर्ग थियो, अहिले नर्क छ । बाबा आएर फेरि फूल बनाउनुहुन्छ । वहाँ तिमीलाई २१ जन्मको लागि सुख मिल्छ । यसको लागि नै तिमी पढिरहेका छौ । तर पूरा नपढनाले यहाँकै धन-दौलत आदिमा बुद्धि लट्किरहन्छ । त्यसबाट बुद्धि निक्किलदैन । बाबा भन्नुहुन्छ— शान्तिधाम, सुखधाम तर्फ बुद्धि लगाऊ । तर बुद्धि फोहोरी दुनियाँ तर्फ एकदम मानौं भ्रष्ट भएको छ । निक्किलदैन । बस्न त यहाँ बसेका छौं तापनि पुरानो दुनियाँबाट बुद्धि टुट्दैन । अहिले बाबा आउनुभएको छ— फूल समान पवित्र बनाउनको लागि । तिमीले मुख्य पवित्रताको लागि नै भन्छौ— बाबा हामीलाई पवित्र बनाएर पवित्र दुनियाँमा लैजानुहुन्छ त्यसैले यस्ता बाबालाई कति सम्मान गर्नुपर्छ । यस्तो बाबामा त समर्पित हुनुपर्छ, जसले परमधामबाट आएर हामी बच्चाहरूलाई पढाइरहनुभएको छ । बच्चाहरूको लागि कति मेहनत गर्नुहुन्छ । एकदम किचडाबाट निकाल्नुहुन्छ । अहिले तिमी फूल बनिरहेका छौ । जान्दछौ— कल्प-कल्प हामी यस्तो फूल (देवता) बन्छौं । मनुष्यबाट देवता बन्न समय लाग्दैन । अहिले हामीलाई बाबाले पढाइरहनुभएको छ । हामी यहाँ मनुष्यबाट देवता बन्न आएका हौं । यो अहिले तिमीलाई थाहा भएको छ, पहिले यो थाहा थिएन— हामी स्वर्गवासी थियौं । अहिले बाबाले

२०७२ आषाढ १० बिहीबार २५-०६-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन बताउनुभएको छ— तिमीले राज्य गथ्यौ, फेरि रावणले राज्य छिन्यो। तिमीले नै धेरै सुख देख्यौ फेरि ८४ जन्म लिँदा-लिँदा सीँढी तल उत्रियौ। यो हो नै छी-छी दुनियाँ। मनुष्य कति दुःखी छन्। कति त भोकभोकै मरिरहन्छन्, केही पनि सुख छैन। जति नै धनवान भए पनि यो अल्पकालको सुख काग विष्टा समान छ। यसलाई भनिन्छ विषय वैतरणी नदी। स्वर्गमा त हामी धेरै सुखी हुन्छौं। अहिले तिमी कालाबाट गोरा बनिरहेका छौ।

अहिले तिमीले बुझेका छौ— हामी नै देवता थियौं फेरि पुनर्जन्म लिँदा-लिँदा वेश्यालयमा आइपुगेका छौं। अब फेरि तिमीलाई शिवालयमा लैजानुहुन्छ। शिवबाबाले स्वर्गको स्थापना गरिरहनुभएको छ। तिमीलाई पढाइरहनुभएको छ त्यसैले राम्रोसँग पढ्नुपर्छ नि। पढेर, चक्र बुद्धिमा राखेर दैवीगुण धारण गर्नुपर्छ। तिमी बच्चाहरू हो रूप-वसन्त, तिम्रो मुखबाट सदा ज्ञान रत्न नै निक्किलुपर्छ, पत्थर होइन। बाबाले पनि भन्नुहुन्छ— म रूप-वसन्त हुँ... म परम आत्मा ज्ञानको सागर हुँ, पढाइ आम्दानीको स्रोत (सोर्स अफ इनकम) हुन्छ। पढेर जब वकिल डाक्टर आदि बन्छन्, लाखौं कमाउँछन्। एक-एक डाक्टरले महिनामा लाखौं रूपैयाँ कमाउँछन्। खाने पनि फुर्सत हुँदैन। तिमी पनि अहिले पढिरहेका छौ। तिमी के बन्छौ? विश्वको मालिक। त्यसोभए यस पढाइको नशा हुनुपर्छ नि। तिमी बच्चाहरूमा बातचित गर्ने कति शिष्टता (रोयल्टी) हुनुपर्छ। तिमी रोयल बन्छौ नि। राजाहरूको चलन हेर कस्तो हुन्छ। बाबा त अनुभवी छन् नि। राजाहरूलाई भेटी (नजराना) दिन्छन्, उनले कहिल्यै हातमा लिँदैनन्। यदि लिनु छ भने इशारा गर्छन्— सचिव (सेक्रेटरी)लाई गएर देऊ। धेरै रोयल हुन्छन्। बुद्धिमा यो ख्याल रहन्छ— यिनीहरूबाट लैजान्छौ भने यिनलाई दिनु पनि पर्छ, नत्र लिँदैनन्। कुनै राजाहरूले प्रजाबाट केही पनि लिँदैनन्। कुनैले त धेरै लुट्छन्। राजाहरूमा पनि फरक हुन्छ। अब तिमी सत्ययुगी डबल शिरताज राजा बन्छौ। डबल ताजको लागि पवित्रता अवश्य चाहिन्छ। यस विकारी दुनियाँलाई छोड्नु छ। तिमी बच्चाहरूले विकारलाई छोडेका छौ, विकारी कोही पनि यहाँ आएर बस्न सक्दैन। यदि नसोधी आएर बस्छन् भने आफ्नै नोक्सान गर्छन्। कोहीले चलाखी गर्छन्, कसलाई थाहा कहाँ हुन्छ र! बाबाले देखे पनि नदेखे पनि स्वयं नै पाप आत्मा बन्छन्। तिमी पनि पाप आत्मा थियौ। अब पुरुषार्थबाट पुण्य आत्मा बन्नु छ। तिमी बच्चाहरूलाई कति ज्ञान मिलेको छ। यस ज्ञानबाट तिमी कृष्णपुरीका मालिक बन्छौ। बाबाले कति शृङ्गार गर्नुहुन्छ। उच्च भन्दा उच्च भगवान्ले पढाउनुहुन्छ त्यसैले कति खुशीसँग पढ्नुपर्छ। यस्तो पढाइ त कोही सौभाग्यशालीले मात्र पढ्छन् अनि फेरि सर्टिफिकेट पनि लिनु छ। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले राम्रोसँग कहाँ पढ्छौ र। बुद्धि भड्किइरहन्छ भने के बन्छौ! लौकिक पिताले पनि भन्नुहुन्छ— यस हालतमा त तिमी फेल हुन्छौ। कोहीले त पढेर लाख कमाउँछन्। कुनै त हेर धक्का खाइरहन्छन्। तिमीले अनुसरण (फलो) गर्नु छ, माता-पितालाई। र, जो भाइ-बहिनीहरूले राम्रोसँग पढ्छन्-पढाउँछन्, यही धन्दा गर्छन्। प्रदर्शनीमा धेरैलाई पढाउँछन् नि। पछि गएर जति दुःख बढ्दै जानेछ उति मनुष्यहरूलाई वैराग्य आउँछ, फेरि पढ्न थाल्छन्। दुःखमा भगवान्लाई धेरै याद गर्छन्। दुःखमा, मर्ने बेलामा हे राम, हाय भगवान् भनिरहन्छन् नि। तिमीले त केही पनि गर्नु छैन। तिमी त खुशीले तयारी गर्छौ। कहाँ यो पुरानो शरीर छुटेपछि हामी आफ्नो घर जान्छौं। फेरि वहाँ शरीर पनि सुन्दर मिल्छ। पुरुषार्थ गरेर पढाउनेभन्दा पनि अगाडि जानुपर्छ। यस्ता पनि छन्, पढाउनेको भन्दा पढ्नेवालाको अवस्था धेरै राम्रो रहन्छ। बाबा त हरेकलाई

२०७२ आषाढ १० बिहीबार २५-०६-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन चिन्नुहुन्छ नि । तिमी बच्चाहरूले पनि जान्न सक्छौ । आफूभित्र हेर्नुपर्छ— मभित्र कुनचाहिं कमी छ ? मायाका विघ्नहरूबाट पार जानु छ, त्यसमा फँस्नु हुँदैन ।

जसले भन्छन्— माया त बडो शक्तिशाली छ, हामी कसरी चल्न सक्छौं, यदि यस्तो सोचे भने मायाले एकदम काँचै खाइदिन्छ । हात्तीलाई गोहीले खायो । यो अहिलेको कुरा हो नि । राम्रा-राम्रा बच्चाहरूलाई पनि मायारूपी गोहीले एकदम निलिदिन्छ । आफूलाई छुटाउन सक्दैनन् । स्वयं पनि सम्भन्छन्— हामी मायाको थप्पडबाट छुट्न चाहन्छौं । तर मायाले छुट्न दिदैन । भन्छन्— बाबा मायालाई भनिदिनुहोस् न, यसरी नपक् । अरे, यो त युद्धको मैदान हो नि । मैदानमा यस्तो कहाँ भन्छन् र— यिनलाई भन्नुहोस्, हामीलाई मुक्का नहान । म्याचमा कहाँ भन्छन् र— हामीलाई बल नदेऊ । भट्ट भनिदिन्छन्— युद्धको मैदानमा आएका छौ त्यसैले लड । यस्तै गरी मायाले खूब पछार्छ । तिमीले धेरै उच्च पद पाउन सक्छौ । भगवान्ले पढाउनुहुन्छ, कम कुरा हो र ! अहिले तिम्रो चढ्ती कला हुन्छ— नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार । हरेक बच्चाहरूले सोख राख्नुपर्छ— हामी भविष्यको जीवन हीरा जस्तो बनाऔं । विघ्नहरूलाई मेटाउँदै जानु छ । जसरी भए पनि बाबाबाट वर्सा लिनु नै छ । नत्र हामी कल्प-कल्पान्तर फेल हुन्छौं । मानौं, कुनै धनवानको बच्चा छ, पिताले उसलाई पढाइमा रोक्छन् भने भन्नेछ— मलाई यो लाख पनि के काम । हामीलाई त बेहदका बाबासँग विश्वको बादशाही लिनु छ । यो लाख-करोड त सबै भस्मीभूत हुनेवाला छ । किन की दबी रहेगी धूल में, किन की जलाये आग, सारा सृष्टिलाई आगो लाग्नु छ । यो सारा रावणको लंका हो । तिमी सबै सीता हौ । राम आउनुभएको छ । सारा धर्ती एक टापू हो । यस समय हो नै रावण राज्य । बाबा आएर रावण राज्यलाई समाप्त गराएर तिमीलाई राम राज्यको मालिक बनाउनुहुन्छ । तिमीलाई त भित्र अथाह खुशी हुनुपर्छ । गायन गरिएको छ अतीन्द्रिय सुख सोध्नु छ भने बच्चाहरूसँग सोध । तिमी प्रदर्शनीमा आफ्नो सुख बताउँछौ नि । हामीले विश्वलाई स्वर्ग बनाइरहेका छौं । श्रीमत अनुसार विश्वको सेवा गरिरहेका छौं । जति-जति श्रीमतमा चल्छौ, उति तिमी श्रेष्ठ बन्छौ । तिमीलाई मत दिने त धेरै निक्लिन्छन् त्यसैले त्यो पनि पहिचान गर्नु छ, सम्हाल्नु छ । कहाँ-कहाँ माया पनि गुप्त रूपमा प्रवेश हुन्छ । तिमी विश्वका मालिक बन्छौ, भित्र धेरै खुशी रहनुपर्छ । तिमीले भन्छौ— बाबा हामी हजुरसँग स्वर्गको वर्सा लिन आएका हौं । सत्यनारायणको कथा सुनेर हामी नरबाट नारायण, नारीबाट लक्ष्मी बन्छौं । तिमीहरू सबैले हात उठाउँछौ— बाबा हामी हजुरसँग पूरा वर्सा लिएर नै छोड्छौं, नत्र हामीले कल्प-कल्प गुमाउनेछौं । कुनै पनि विघ्नलाई हामीले उडाइदिन्छौं, यति बहादुरी चाहिन्छ । तिमीले यति बहादुरी गरेका हौ नि । जसबाट वर्सा मिल्छ उहाँलाई कहाँ छोडिन्छ र । कुनै त राम्रोसँग टिके, कुनै फेरि भागन्ती भए । राम्रो-राम्रोलाई पनि मायाले खायो । अजिंगरले खायो, सारा निल्यो ।

अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— हे आत्माहरू, धेरै प्यारले सम्भाउनुहुन्छ । म आएर पतित दुनियाँलाई पावन दुनियाँ बनाउँछु । अब पतित दुनियाँको अन्त्य सामुन्ने खडा छ । अहिले मैले तिमीलाई राजाहरूको राजा बनाउँछु । पतित राजाहरूको पनि राजा । सिंगल ताजधारी राजाले डबल ताजधारी राजाहरूलाई शिर किन भुकाउँछन् ? आधाकल्पपछि जब यिनीहरूको त्यो पवित्रता उड्छ, अनि रावण राज्यमा सबै विकारी र पुजारी बन्छन् । त्यसैले अहिले बाबाले बच्चाहरूलाई सम्भाउनुहुन्छ— कुनै लापर्वाही नगर । नबिर्स । राम्रोसँग पढ । सधैं क्लासमा आउन सक्दैनौ भने पनि बाबाले सबै

२०७२ आषाढ १० बिहीबार २५-०६-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन प्रबन्ध दिन सक्नुहुन्छ । ७ दिनको कोर्स गर ताकि मुरलीलाई सहज बुझ्न सकियोस् । जहाँ जाऊ, केवल दुई शब्द याद गर । यो हो महामन्त्र । आफूलाई आत्मा सम्भेर बाबालाई याद गर । कुनै पनि विकर्म वा पाप कर्म देह-अभिमानमा आउनाले नै हुन्छ । विकर्महरूबाट बच्नको लागि बुद्धिको प्रीति एक बाबासँग नै लगाउनु छ । कुनै देहधारीसँग होइन । एकसँग बुद्धिको योग लगाउनु छ । अन्त्यसम्म याद गर्नु छ तब कुनै विकर्म हुँदैन । यो त सडेको देह हो । यसको अभिमान छोडिदेऊ । नाटक पूरा हुन्छ, अब हाम्रो ८४ जन्म पूरा भयो । यो पुरानो आत्मा, पुरानो शरीर हो । अहिले तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नु छ । फेरि शरीर पनि सतोप्रधान मिल्छ । आत्मालाई सतोप्रधान बनाउनु छ- यही धुन लागिरहोस् । बाबाले केवल भन्नुहुन्छ- म एकलाई याद गर । केवल यही ख्याल राख । तिमी पनि भन्छौ नि- बाबा हामी पास भएर देखाउनेछौं । क्लासमा जान्दछन्- सबैलाई छात्रवृत्ति (स्कलरशिप) त मिल्दैन । फेरि पनि पुरुषार्थ त धेरैले गर्छन् नि । तिमीले पनि सम्भन्छौ- हामीले नरबाट नारायण बन्ने पूरा पुरुषार्थ गर्नु छ । कम किन गर्ने ? कुनै पनि कुराको पर्वाह छैन । योद्वाले कहिल्यै पर्वाह गर्दैनन् । कोहीले भन्छन् बाबा धेरै तूफान, सपना आदि आउँछन् । यो त सबै हुन्छ । तिमी एक बाबालाई याद गरिराख । यी दुश्मनहरूमाथि विजय पाउनु छ । कुनै समय यस्तो-यस्तो सपना आउँछ न मन, न चित्त, यस्तो यस्तो रोकावट आउँछ । यो सबै माया हो । हामीले मायालाई जित्छौं । आधाकल्पको लागि दुश्मनबाट राज्य लिन्छौं, हामीलाई कुनै पर्वाह छैन । बहादुरले कहिल्यै आनाकानी गर्दैनन् । लडाईंमा खुशीले जान्छन् । तिमीले त यहाँ बडो आरामसँग बाबाबाट वर्सा लिन्छौ । यो छी-छी शरीर छोड्नु छ । अब जान्छौ स्वीट साइलेन्स होम । बाबा भन्नुहुन्छ- म आएको हुँ, तिमीहरूलाई लैजान । मलाई याद गर्नु भन्ने पावन बन्छौ । अपवित्र आत्मा जान सक्दैन । यो हो नयाँ कुरा । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) विकर्महरूबाट बच्नको लागि बुद्धिको प्रीति एक बाबासँग लगाउनु छ, यस सडेको देह-अभिमानलाई छोडिदिनु छ ।
- २) हामी योद्धा हौं, यस स्मृतिबाट मायारूपी दुश्मनमाथि विजय प्राप्त गर्नु छ । उसको पर्वाह गर्नु छैन । मायाले गुप्त रूपमा धेरै प्रवेश गर्छ । त्यसैले उसलाई चिनेर बच्नु छ ।

वरदान:- अन्तःवाहक शरीरद्वारा सेवा गर्ने कर्मबन्धन मुक्त डबल लाइट भव

जसरी स्थूल शरीरद्वारा साकारी ईश्वरीय सेवामा व्यस्त रहन्छौ, त्यसै गरी आफ्नो आकारी शरीरद्वारा अन्तःवाहक सेवा पनि साथसाथै गर्नु छ । जसरी ब्रह्माद्वारा स्थापनाको वृद्धि भयो, त्यसै गरी अब तिम्रो सूक्ष्म शरीरद्वारा, शिव शक्तिको संयुक्त रूपको साक्षात्कारद्वारा साक्षात्कार अनि सन्देश मिल्ने कार्य हुनु छ । तर यस सेवाको लागि कर्म गर्दा पनि कुनै पनि कर्मबन्धनबाट मुक्त सदा डबल लाइट रूपमा रहने गर ।

स्लोगन:- मानको त्यागमा सबैको माननीय बन्ने भाग्य समाहित छ ।